

Ha publicat nombrosos treballs d'investigació històrico-literària, crítica textual, paleografia i codicologia, entre els quals cal esmentar la classificació i datació dels *Codices Regularum* llatins dels segles v-ix, l'edició del text jurídic català més antic (versió del *Llibre Jutge*, s. xii), el fragment de litúrgia romana, amb notació musical, més antic de Catalunya (segles ix-x), una tesi sobre els documents en pergami més antics de la península Ibèrica (s. vii), d'origen probablement català, alguns palimpsests, i diversos treballs sobre Oliba i la seva època.

Li ha estat concedit el Premi Nicolau d'Olwer d'història.

És membre de l'Institut d'Estudis Catalans des del 25 de febrer de 1966 i ha passat a emèrit el 29 de juny de 1993.

PERE DE PALOL I SALELLAS

Neix a Girona el 25 de gener de 1923. Es llicencia en filosofia i lletres, secció d'història, a la Universitat de Barcelona el 1946 i se li atorga el premi extraordinari de llicenciatura. Obté el doctorat en filosofia i lletres a la Universitat de Madrid (1956) amb la tesi *Arqueología visigoda en Cataluña*.

Ha estat catedràtic de la Universitat de Valladolid i de la Universitat de Barcelona, de la qual fou nomenat catedràtic emèrit l'any 1988.

Ha estat director de l'Institut d'Arqueologia i Prehistòria de la Universitat de Barcelona, assessor del Consell d'Arqueologia de la Generalitat de Catalunya i membre de la Pontificia Academia Romana di Archeologia.

Ha realitzat nombroses excavacions, entre les quals cal destacar la de la necròpolis d'Agullana, al *castrum* visigòtic del puig Rom de Roses, el temple paleocristià i l'hàbitat profà de Bovalà, a Seròs (Segrià), on descobrí el petit tresor visigòtic de Bovalà; els temples paleocristians de Fornells i Son Bou, a Menorca, i el de Son Peretó (Manacor), a Mallorca. També ha excavat a la ciutat romana de Clunia, a Burgos, i a la vil·la romana de l'Olmeda de Pedrosa de la Vega, a Palència.

Entre la seva extensa obra publicada pot destacar-se *La necròpolis hallstática de Agullana*, *Bronces hispanos-visigodos de origen mediterráneo* (1950), *Spanien des frühen Mittelalters* (1965), *El tesoro de áu-*

reos imperiales de Clunia (1974), *La conversión de l'Aristocracie de la Péninsule Ibérique du IV siècle* (1983), *El tapís de la creació de la catedral de Girona* (1986), *Los godos en Occidente europeo* (1988) i *Les Illes Balears en temps cristians fins als àrabs* (1988).

Ha estat guardonat amb la Medalla Alfons el Savi (1973), la Medalla Narcís Monturiol al Mèrit Científic i Tecnològic, de la Generalitat de Catalunya (1988), la Medalla de la Ciutat de Ràvena (1987) i amb el Premi Duseigneur de l'Académie des Inscriptions et Belles Lettres a París pel conjunt de la seva obra (1989).

És membre de nombroses societats i acadèmies.

És membre de l'Institut d'Estudis Catalans des del 14 d'abril de 1978 i ha passat a emèrit el 25 de gener de 1993.

JOAN VERNET I GINÉS

Neix a Barcelona el 31 de juliol de 1923. Estudia a la Facultat de Filosofia i Lletres de la Universitat de Barcelona. Es doctora a Madrid amb una tesi sobre l'astrònom àrab Ibn al-Banna' l'any 1948. L'any 1954 fou nomenat catedràtic de llengua i literatua àrabs a la Universitat de Barcelona, universitat de la qual és professor emèrit.

Ha traduït *El Corán* (1952 i 1963) i *Las mil y una noches* (1964). Especialista en història de la ciència àrab i espanyola ha publicat una trentena de llibres entre els quals destaquen *La cultura hispano-àrabe en Oriente y Occidente* (1978) i *Historia de la ciencia española* (1975) així com diverses edicions i estudis de textos àrabs.

Juntament amb D. Romano, publicà l'edició catalana del *Llibre d'astrologia de Bartomeu de Tresbéns* (1958) i, amb Leonor Martínez, *Al-Andalus: el Islam en España* (1987). Ha publicat diversos articles en àrab. Bona part de la seva producció escrita ha estat recollida en *Estudis sobre historia de la ciencia medieval* (1979) i *De Abd al-Rahman I a Isabel II* (1989).

És membre numerari de las Reales Academias de la Historia, de l'Acadèmia de Ciències de Barcelona, de l'Académie Internationale d'Histoire des Sciences (París), de l'Acadèmia Iraquiàna de Ciències, membre honorari de la Royal Asiatic Society (Londres) i de la Societé Asiatique (París).